

Sygn. akt V CSK 7/18

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa G.R. i M.R.

przeciwko „P...” Sp. z o.o. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 maja 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów od wyroku Sądu Apelacyjnego we W.

z dnia 11 maja 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /17,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza od powodów solidarnie na rzecz pozwanego kwotę
2.700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Dla spełnienia wymogu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. konieczne jest zawarcie w skardze kasacyjnej odrębnego wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, zawierającego profesjonalny wywód prawny nawiązujący do wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. przesłanek przedsądu ze wskazaniem, które z nich występują w sprawie i z uzasadnieniem stanowiska skarżącego. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powodowie wnieśli o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na jej oczywistą zasadność i „przysługujące powodowi, jako właścicielowi nieruchomości, prawo do realnej ochrony majątkowego prawa podmiotowego” (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wiąże się z ewidentną i widoczną już na pierwszy rzut oka wadliwością zaskarżonego orzeczenia, której stwierdzenie nie wymaga prowadzenia bardziej złożonych rozumowań. W postanowieniu z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12 (nieopubl.), Sąd Najwyższy wyjaśnił ponadto, że przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest nawet oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Taki stopień wadliwości zaskarżonego wyroku powinien być wywiedziony przez skarżących w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, gdy tymczasem skarżący ograniczyli się w nim do stwierdzenia, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego i Trybunału Konstytucyjnego utrwalone jest stanowisko o konieczności restryktywnej interpretacji art. 21 Konstytucji oraz do wskazania dat

i sygnatur orzeczeń, w których taki pogląd został wyrażony. Tych bardzo syntetycznych i ogólnych uwag powodowie nie powiązali z wyjaśnieniem, jakie okoliczności miałyby świadczyć o oczywistej zasadności ich skargi kasacyjnej, i z którymi przepisami prawa zaskarżony wyrok jest oczywiście sprzeczny.

W wyroku z 24 stycznia 2017 r., V CNP 17/16 (nieopubl.) Sąd Najwyższy wyjaśnił, kiedy i jakie roszczenia właściciel nieruchomości może wywodzić z art. 224 k.c. przeciwko przedsiębiorstwu, które korzysta z jego nieruchomości dla celów przesyłowych. Z jednoznacznego brzmienia art. 224 § 1 zdanie pierwsze k.c. wynika, że samoistny posiadacz nieruchomości w dobrej wierze nie jest obowiązany do wynagrodzenia za korzystanie z rzeczy. Z ustaleń przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia - którymi przy rozpoznawaniu skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy byłby związany (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.) - wynika, że gazociąg, z którego istnieniem na ich nieruchomości powodowie wiązą dochodzone roszczenie został postawiony przez Skarb Państwa na jego własnym gruncie, a zatem w wykonaniu własnych uprawnień właściciela. Urządzenia te zostały przez Skarb Państwa przekazane poprzednikowi pozwanego, z zapewnieniem mu tytułu do korzystania z gruntu, na którym były posadowione. Grunt ten został wprawdzie sprzedany powodowi, ale jego właściwości fizyczne i prawne były w dacie sprzedaży determinowane przez wcześniejsze inwestycje właściciela wiążące się z powstaniem na nim gazociągu i znane powodowi w chwili zawarcia umowy sprzedaży. Sądy *meriti* oceniły zatem, że władanie pozwanego nieruchomością powodów dla celów przesyłowych miało cechy posiadania służebności o treści służebności przesyłu wykonywanego w dobrej wierze. Tej argumentacji skarżący w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w ogóle nie zwalczali.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania - art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 1800 ze zm.), orzeczono jak w postanowieniu.

at